

بررسی عملکرد و سیستم ایمنی هومورال (تیتر پادتن در مقابل واکسن گامبورو، غلظت سروولوپلاسمین و نسبت هتروفیل به لنفوسیت) جوچه‌های گوشتی تغذیه شده با سطوح مختلف پروبیوتیک و روغن سویا

• مهدی نایب پور

دانش آموخته گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

• پرویز فرهمند

دانشیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

• محسن دانشیار

استادیار گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه (نویسنده مسئول)

تاریخ دریافت: آبان ماه ۱۳۸۹ تاریخ پذیرش: اردیبهشت ماه ۱۳۹۰

تلفن تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۴۱۴۰۲۷۵۹

Email: m.daneshyar@urmia.ac.ir

چکیده

در این تحقیق اثرات افزودن سطوح مختلف روغن سویا (۲، ۴ و ۶ درصد جیره) و پروبیوتیک پریمالاک (صفر، ۱/۱۵ و ۰/۱۵ درصد جیره) در فاصله‌ی سنی ۷ تا ۴۲ روزگی بر عملکرد و سیستم ایمنی جوچه‌های گوشتی مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور از ۵۴۰ قطعه جوچه‌ی نر یکروزه سویه‌ی کاپ در ۹ گروه ۶۰ تایی استفاده شد و هر گروه در ۶ قفس ۱۰ تایی قرار گرفتند و ۶ تکرار (قفس) به هر یک از تیمارهای آزمایشی اختصاص پیدا کردند. همه‌ی پرندگان یک جیره‌ی مشابه آغازین را تا سن ۷ روزگی دریافت کردند ولی بعد از آن با جیره‌های آزمایشی رشد (از ۷ تا ۲۱ روزگی) و پایانی (از ۲۲ تا ۴۲ روزگی) دارای سطوح متفاوت پروبیوتیک و روغن سویا تغذیه شدند. نتایج حاصله نشان داد که استفاده از روغن سویا یا پروبیوتیک باعث بهبود مقدار مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل خوارکی شد ($P < 0/01$), بعلاوه یک اثر متقابل معنی‌دار بین مصرف پروبیوتیک و روغن سویا برای ضریب تبدیل خوراک مشاهده شد ($P < 0/05$). افزودن پروبیوتیک یا روغن سویا منجر به افزایش مصرف خوراک در ۲۴ ساعت بعد از تزریق واکسن و تیتر پادتن تولید شده در مقابل واکسن گامبورو شد در حالی که کاهش غلظت سروولوپلاسمین پلاسمما و نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون را باعث گردیدند ($P < 0/01$). بعلاوه یک اثر متقابل معنی‌داری بین روغن سویا و پروبیوتیک برای مصرف خوراک و تیتر پادتن تولید شده مشاهده شد ($P < 0/05$). هیچ کدام از تیمارهای آزمایشی تاثیر معنی‌داری بر وزن نسبی بورس فابرسیوس نداشتند اما افزودن پروبیوتیک به طور معنی‌داری وزن نسبی طحال را در سن ۴۲ روزگی افزایش داد. به طور کلی استفاده از ۱/۰ درصد پروبیوتیک همراه با ۴ درصد روغن سویا بهترین تأثیر را بر عملکرد جوچه‌های گوشتی نشان داد، اما بهترین پاسخ سیستم ایمنی (غلظت پایین تر سروولوپلاسمین و نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون) با مصرف هم زمان سطوح ۱/۰ یا ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک و سطح بالاتر روغن سویا (۶ درصد) به دست آمد.

Veterinary Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 90 pp: 66-75

Evaluation of performance and humeral immune system (antibody titer against Gambaro vaccine, cerloplasmin concentration and heterophil to lymphocyte ratio) in broiler chickens fed different levels of probiotic and soybean oil

By: M. Nayebpour Msc, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Urmia University, Urmia, Iran, P. Farhoomand Associate Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Urmia University, Urmia, Iran, M. Daneshyar, Assistant Professor, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Urmia University, Urmia, Iran (Corresponding Author; Tel: +989141402759)

The effects of different dietary levels of soybean oil (2, 4 and 6%) and probiotic primalac (0, 0.1 and 0.15 %) were investigated on performance and immune system of broiler chickens from day one to day 42 of age. For this purpose, five hundred and forty day-old male broiler chicks (Cobb) in 9 groups of 60 each were used. The birds of each group were divided into 6 pens of 10 birds. The experimental treatments were analyzed in a 3x3 factorial experiment with a completely randomized design all the birds received a same starter diet until day 7 of age but fed the grower (from day 7 to 21 of age) and finisher (from day 22 to day 42 of age) diets afterwards. The results of the recent experiment showed that soybean oil or probiotic supplementation improved the feed consumption, body weight gain and feed conversion ratio ($p < 0.01$) of broilers during whole the experimental period. Moreover a significant interaction was observed between the probiotic and soybean oil for feed conversion ratio ($p < 0.05$). Probiotic or soybean oil supplementation increased the feed consumption during 24 hours post-vaccination and antibody titer against gamboro vaccine and decreased the plasma cerloplasmin and heterophil to lymphocyte ratio ($p < 0.01$). Furthermore a significant interaction was observed between the soybean oil and probiotic supplementation for post vaccination feed consumption and produced antibody titer ($p < 0.05$). None of the treatments affected the proportional weight of bursa fabricius but probiotic supplementation increased the proportional weight of spleen at day 42 of age. It was concluded that dietary supplementation of 4% soybean oil with 0.1% of probiotic has the best effect on performance of broiler chickens but higher levels of soybean oil (6%) with either of 0.1 or 0.15% of probiotic is needed for the best immune response (lower blood cerloplasmin concentration and heterophil to lymphocyte ratio).

Key words: Broiler chickens, Immune system, Probiotic, Soybean oil

مقدمه

که سیستم ایمنی سلولی (تولید اینترلوکین ۲ و اینترلوکین ۴) را محدود می‌کند (Fox و Betz, ۱۹۹۱). همچنین غلظت‌های بالای PGE₂ سیستم ایمنی سلولی را کاهش داده است در حالی که غلظت‌های پایین آن منجر به بروز ایمنی سلولی گردیده است (Mohan و همکاران, ۱۹۹۰) (Kinsella و همکاران, ۱۹۹۰). تولید بالای پروستاگلاندین E₁ (Zulkifli و همکاران, ۲۰۰۰) و در حیوانات آزمایشی (Friend و همکاران, ۱۹۸۰) کاهش داده است. به علاوه مشخص شده است که کمبود اسیدهای چرب غیراشبع با چند پیوند دوگانه (n-6) منجر به تضعیف سیستم ایمنی می‌شود (جانستون, ۱۹۸۸). تولید پادتن با تغذیه‌ی سطوح بالای اسیدهای چرب n-6 افزایش (Parmentier و همکاران, ۱۹۹۷؛ Sijben و همکاران, ۱۹۹۷؛ Sijben و همکاران, ۲۰۰۰) یا کاهش (Sijben و همکاران, ۲۰۰۰) یافته است. سطوح بالای اسیدهای لینولئیک یا لینولنیک منجر به افزایش پاسخ پادتن در مقابل ذرات هموسیانین یا M. butyricum شده است (Sijben و همکاران, ۲۰۰۰). Parmentier (۱۹۹۷) گزارش کرده است اسید لینولئیک (n-6) پاسخ پادتن به گلبول‌های قرمز گوسفنده (SRBC) را زیاد می‌کند در حالی که آلفا لینولنیک

اسیدهای چرب n-6 و n-3 به ترتیب برای سنتز اسیدهای آراشیدونیک و ایکوزاپینتاانوئیک و اسیدهای التهابی (ایکوزانوئیدها) ضروری هستند. ایکوزانوئید اصلی تولید شده از اسید آراشیدونیک، لوکوتريین B₄ و پروستاگلاندین E₂ می‌باشد (Jahnston, ۱۹۸۸) (Phipps و همکاران, ۱۹۹۱). پروستاگلاندین E₁ و E₂ که از اسیدهای چرب n-6 مشتق می‌شوند و قادر به تحريك سیتوکین های Th₁ (سلول‌های T کمک کننده) نوع ۲ هستند که به تبدیل شدن سلول‌های B به سلول‌های تولید کننده پادتن کمک می‌کنند (Craig-Smith و همکاران, ۱۹۸۷). اسید آراشیدونیک است و E₂ یکی از محصولات مسیر سیکلواکسیزناز از اسید آراشیدونیک در اعمال مهمی را در تنظیم سیستم ایمنی بر عهده دارد (Wang و همکاران, ۱۹۸۷). اسید لینولئیک پیش ساز اصلی اسیدهای چرب غیراشبع با چند پیوند دوگانه (PUFA) و ایکوزانوئیدهای مشتق از آن است (Wang و همکاران, ۲۰۰۰). گزارش‌های ضد و نقیضی در رابطه با اثرات پروستاگلاندین‌ها و اسیدهای چرب با چند پیوند دوگانه و به خصوص اسید لینولئیک (n-6) بر سیستم ایمنی وجود دارد. گزارش شده است که PGE₂ سیستم ایمنی هومورال را تقویت می‌کند در حالی

۱۵/۰ و ۱۵/۰ درصد جیره استفاده شدند. این جوجهها به ۹ گروه ۶۰ تایی تقسیم شدند و هر گروه در ۶ تکرار مورد بررسی قرار گرفت. جوجه‌های مورده آزمایش در قفس‌های جداگانه شامل ۱۰ جوجه قرار گرفته و به طور کاملاً تصادفی به تیمارهای آزمایشی اختصاص پیدا کردند. همه‌ی پرندگان یک جیره مشابه آغازین را تا سن ۷ روزگی دریافت کردند ولی بعد از آن با جیره‌های آزمایشی رشد (از ۷ تا ۲۱ روزگی) و پایانی (از ۲۲ تا ۴۲ روزگی) متفاوتی تغذیه شدند (جدول ۱) که دارای سطوح متفاوت پروبیوتیک و روغن سویا بودند. پروبیوتیک پریمالاک دارای دو سویه‌ی زنده‌ی لاكتوباسیلوس، یک سویه‌ی زنده‌ی استریوتوكوس و یک سویه‌ی *B. termophilum* بود که هر گرم از این پروبیوتیک حاوی حداقل 5×10^8 عدد باکتری بود. فرموله کردن جیره‌های غذایی بر اساس نیازهای سویه‌ی کاپ و توسط نرم افزار UFFDA صورت گرفت. آب و خواراک مصرفی به صورت آزادانه در اختیار جوجه‌ها قرار می‌گرفت. برنامه‌ی نوری ۲۳ ساعت روشناهی و ۱ ساعت خاموشی در کل دوره‌ی آزمایشی اعمال گردید. دمای سالان در روز اول و دوم بین 33 ± 2 درجه‌ی سانتی‌گراد بود که تا آخر هفت‌هی اول به ۳۱ درجه‌ی سانتی‌گراد رسید و سپس هفت‌های دو درجه‌ی از دما کاسته شد به طوری که در هفت‌هی چهارم به ۲۴ درجه‌ی سانتی‌گراد رسید و تا آخر دوره‌ی آزمایش، همین دما حفظ شد. آبخوری‌های فجاجی و دانخوری‌های آویز پلاستیکی در آزمایش مورد استفاده قرار گرفتند. مصرف خواراک و وزن جوجه‌های تیمارهای مختلف از شروع (۷ روزگی) تا پایان دوره‌ی آزمایش (۴۲ روزگی) اندازه‌گیری شد و افزایش وزن و ضریب تبدیل خواراکی کل دوره‌ی آزمایشی محاسبه و گزارش گردید. واکسن گامبورو در ۲۱ روزگی به عنوان آنتی‌ژن برای بررسی میزان آنتی‌بادی تولید شده در پاسخ به آن در سن ۲۸ روزگی مورد استفاده قرار گرفت. ۲ قطعه جوجه از هر تکرار در سالین ۲۸ و ۴۲ روزگی به طور تصادفی انتخاب و کشتار شدند. بعد از کشتار، طحال و بورس فابریسیووس آنها از لشه خارج گردیده و وزن نسبی‌شان برای مقایسات آماری تعیین گردید. خونگیری از ورید بالی (یک جوجه از هر تکرار)، قبل از کشتار آنها در سن ۲۸ روزگی انجام شد و سریعاً خون اخذ شده به لوله‌های حاوی مواد ضد انعقادی (سیترات سدیم) منتقل گردید. سپس پلاسمای از نمونه‌های خونی جدا شد و اندازه‌گیری غلظت سروپولی‌پلاسمین به عنوان پروتئین حاد پلاسمای با استفاده از روش Suderman و Nomoto (۱۹۷۰) انجام شد. یک لام از هر نمونه خونی تهیه شد و برای تعیین نسبت هتروفیل به لنفوسیت به عنوان شاخص استرس با محلول گیمسایی بر اساس روش Crass و Single ۲۰۰ (۱۹۸۳) آشته شد. نسبت هتروفیل به لنفوسیت از طریق شمارش لوکوسیت در هر لام محاسبه گردید. در سن ۲۸ روزگی سرم نمونه‌های خونی جدا شد و تیتر آنتی‌بادی ناشی از واکسیناسیون گامبورو با روش الایزا اندازه‌گیری شد. داده‌های به دست آمده از این آزمایش در قالب یک آزمایش فاکتوریل 3×3 بر پایه‌ی طرح کاملاً تصادفی توسط نرم افزار SAS آنالیز شدند و مقایسه‌ی میانگین تیمارها با استفاده از تست چند دامنه‌ی دانکن در سطح ۵ درصد صورت گرفت (SAS). (۲۰۰۲).

نتایج

هنگام استفاده از سطوح ۲ و ۴ درصدی روغن سویا، افزایش سطح

اسید (n=۳) منجر به کاهش پاسخ پادتن به آلبومین سرم گاوی می‌شود. استفاده از روغن سویا به عنوان یکی از منابع ارزان قیمت روغن در جیره‌های غذایی جوجه‌های گوشتشی افزایش بافتی است و منبع غنی از اسیدهای چرب n-۶ است که پیش نیاز واسطه‌های سیستم ایمنی است و دارای مقادیر زیاد اسیدهای چرب n-۶ و اسیدهای چرب اشباع است (Nisbet و همکاران، ۱۹۹۳).

به علاوه استفاده تجاری از پروبیوتیک‌ها به عنوان محرك‌های رشد در تغذیه‌ی طیور در حال افزایش است. اثرات بعضی از پروبیوتیک‌ها و سویه‌های مهم باکتریایی موجود در آن بر سیستم Dunham و همکاران، ۱۹۹۵؛ Perdigon و همکاران، ۱۹۹۳؛ Choorchi و Khaksefidi و همکاران، ۱۹۹۳؛ Mietinen و همکاران، ۱۹۹۶ مشخص شده است. شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد پروبیوتیک‌ها نقش ضروری در تحیریک سیستم ایمنی طیور دارند (Jin و همکاران، ۱۹۹۷). خوراندن جیره‌های غذایی حاوی *Lactobacillus reuteri* تولید ایمونوگلوبولین های M را در مقابل سالمونولا و تولید سلول‌های T را در جوجه‌های گوشتشی تازه هج شده افزایش داده است (Dunham و همکاران، ۱۹۹۳). بعضی از سویه‌های باکتریایی موجود در پروبیوتیک‌ها مانند *Bifidobacterium lactis* و *Lrhamanus*. *Lacidophilus* Mietinen موجب تحریک ماکروفازها و جمعیت نوتوفیل‌ها شده‌اند (L.casei و همکاران، ۱۹۹۶). جمعیت لنفوسیت‌های T کمک کننده را در موش افزایش داده است (Perdigon و همکاران، ۲۰۰۱). Kabir و همکاران (۲۰۰۴) گزارش کرده که مصرف ۲ میلی‌گرم پروبیوتیک پروتکسین در ۱۰ لیتر آب آشامیدنی منجر به افزایش تولید پادتن در جوجه‌های گوشتشی می‌شود. همچنین مصرف L.casei در موش، تولید پادتن را در پاسخ پادگن SRBC افزایش داده است (Perdigon و همکاران، ۱۹۹۵). مصرف ۵۰ میلی‌گرم پروبیوتیک در کیلوگرم جیره باعث بهبود تولید پادتن در مقابل SRBC و واکسن نیوکاسل ۱۰ روز بعد از تزریق شده است (Choorchi و Khaksefidi و همکاران، ۲۰۰۶). ایران، روغن سویا در مقایسه با سایر منابع روغن به میزان بیشتری در خواراک طیور مورد استفاده قرار می‌گیرد. همچنین اثرات تحریکی پروبیوتیک‌ها بر رشد جوجه‌های گوشتشی به خوبی مشخص شده است. در نتیجه مصرف تقام روغن سویا و پروبیوتیک‌ها در تغذیه‌ی جوجه‌های گوشتشی رو به افزایش است، بنابراین هدف از تحقیق حاضر بررسی اثرات تقام پروبیوتیک و روغن سویا بر عملکرد و سیستم ایمنی جوجه‌های گوشتشی بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سالن تحقیقاتی جوجه‌های گوشتشی گروه علوم دامی دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه ارومیه صورت گرفت. در جریان انجام تحقیق تعداد ۵۴۰ قطعه جوجهی نر یکروزه‌ی سویه‌ی کاپ در قالب یک آزمایش فاکتوریل 3×3 بر پایه‌ی طرح کاملاً تصادفی برای بررسی اثرات سطوح مختلف روغن سویا (۲، ۴ و ۶ درصد جیره) و پروبیوتیک پریمالاک (صفراً،

نداشت. همچنین در بالاترین سطح روغن سویا، افزایش سطح پروبیوتیک از صفر به $0/0\cdot15$ درصد منجر به کاهش سرولوپلاسمین پلاسمای خون شد ($0/0\cdot01 < P$) ولی کاهش معنی داری در سطح سرولوپلاسمین با افزایش درصد پروبیوتیک به $0/1$ درصد مشاهده نشد. در سطح 2 درصد روغن سویا، نسبت هتروفیل به لنفوسیت با افزایش سطح پروبیوتیک از صفر به $0/15$ به طور معنی داری کاهش یافت ولی در سطوح بالاتر روغن سویا، با افزایش سطح پروبیوتیک تفاوت معنی داری در نسبت هتروفیل به لنفوسیت مشاهده نشد. افزودن روغن سویا تغییرات معنی داری بر وزن نسبی طحال و بورس فلبریسیوس در سنین 28 یا 42 روزگی ایجاد نکرد در حالی که افزودن پروبیوتیک به طور معنی داری وزن نسبی طحال را در سن 42 روزگی تحت تأثیر قرار داد.

پخت

نتایج تحقیق اخیر نشان داد که مصرف سطوح $0/1$ یا $1/5$ درصد پروپیوتیک پریمالاک و یا افزودن 4 یا 6 درصد روغن سویا به طور جداگانه منجر به بهبود مصرف خوارک و افزایش وزن جوجه‌های گوشتی می‌شود و حتی افزودن توان هر دوی پروپیوتیک و روغن سویا منجر به کاهش بیشتر ضریب تبدیل خوارک نیز می‌شود. به طور مشابه، اثرات مشبت پروپیوتیک‌ها و بعضی از سویه‌های باکتریایی بر بهبود عملکرد طیور در آزمایش‌های دیگر مشخص شده است. Fritts و همکاران (۲۰۰۰) گزارش کردند که استفاده از *B.subtilis* در جیره‌ی جوجه‌های گوشتی باعث بهبود معنی‌دار وزن بدن در سن 42 روزگی و ضریب تبدیل خوارک در فاصله‌ی سنتی 21 تا 42 روزگی می‌شود. Cavazzoni و همکاران (۱۹۹۸) نیز بهبود روند افزایش وزن را در جوجه‌های گوشتی با مصرف *B.coagulans* مشاهده کردند. Jin و همکاران (۱۹۹۸) نیز بهبود معنی‌دار ضریب تبدیل خوارک و افزایش وزن را در جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با پروپیوتیک‌های بر پایه‌ی لاکتوباسیلوس گزارش نمودند. Kim و Yeo (۱۹۹۷) مشاهده کردند که مکمل سازی جیره‌های خوارکی با $0/1$ درصد منجر به بهبود افزایش وزن بدن جوجه‌های گوشتی می‌شود. Zulkifli و همکاران (۲۰۰۰) نیز ضریب تبدیل خوارک بهتر و مصرف خوارک کمتری را در جوجه‌های تحت استرس گرمایی تغذیه شده با جیره‌های حاوی لاکتوباسیل مشاهده کردند. به نظر می‌رسد که پروپیوتیک‌ها با کاهش تعداد میکروب‌های بیماری زاء، محیط میکروبی بهتری را در دستگاه گواراش ایجاد می‌کنند و این پدیده منجر به بهبود هضم، جذب و استفاده بهتر از مواد مغذی خوارک می‌شود. افزایش میزان روغن سویا در تحقیق اخیر منجر به بهبود عملکرد در جوجه‌های گوشتی شد. Tabeidian و همکاران (۲۰۰۵) افزایش مصرف خوارک را افزایش استفاده از روغن سویا تا 5 درصد در جیره مشاهده کردند به طوری که افزایش مصرف خوارک جوجه‌های تغذیه شده با 5 درصد روغن سویا بالاتر از سطوح پایین‌تر آن و جیره شاهد بود. در حالی که سطوح بالاتر آن ($7/5$ درصد) منجر به کاهش مصرف خوارک شد. آنها علت آن را به پایین بودن قابلیت هضم روغن در جوجه‌های گوشتی جوان نسبت دادند (Mertin و Mertin, ۱۹۸۸). افزایش سطح چربی جیره منجر به کاهش سرعت تخلیه‌ی دستگاه گواراش می‌شود (Ali و همکاران, ۲۰۰۱). مشاهده کردند که مصرف خوارک حوجه‌های گوشتی، تغذیه

پروبیوتیک از صفر به ۰/۱ درصد منجر به کاهش معنی‌دار مصرف خوارک شده است ($P < 0/01$) در حالی که افزایش سطح پروبیوتیک به ۰/۱۵ درصد، تأثیر معنی‌داری بر مصرف خوارک نداشت (جدول ۲). در همه‌ی سطوح روغن سویا، افزایش سطح پروبیوتیک به ۰/۱ درصد منجر به بهبود افزایش وزن شد ($P < 0/01$) در حالی که افزایش آن از ۰/۱۵ به ۰/۱ درصد در سطوح ۴ و ۶ درصد روغن سویا، منجر به کاهش روند افزایش وزن شد.

همچنین ضریب تبدیل خوراک در همهٔ سطوح روغن سویا با افزایش پروبیوتیک به $1/0$ درصد به طور معنی‌داری کاهش یافت ولی افزایش پروبیوتیک از $0/01$ به $0/15$ درصد منجر به افزایش معنی‌دار ضریب تبدیل خوراک شد ($P < 0/01$). افزودن سطوح 4 یا 6 درصدی از روغن سویا همراه با $1/0$ درصد پروبیوتیک منجر به کاهش بیشتر ضریب تبدیل خوراک نیز شد ($P < 0/05$) (اثر متقابل روغن سویا با پروبیوتیک). در سطوح 2 و 4 درصد روغن سویا، افزایش سطح پروبیوتیک به $1/0$ درصد، منجر به کاهش مصرف خوراک گردید ($P < 0/001$) (ولی افزایش آن به $0/15$ درصد منجر به کاهش معنی‌داری در مصرف خوراک نشد (جدول 3)، در حالی که در سطح 6 درصد روغن سویا، افزایش پروبیوتیک تغییر معنی‌داری در مصرف خوراک به وجود نیاورد. افزایش وزن جوجه‌های گوشتشی در پایین‌ترین سطح روغن سویا (2 درصد) با افزایش سطح پروبیوتیک به $1/0$ یا $0/15$ درصد به طور معنی‌داری افزایش یافت در حالی که افزایش پروبیوتیک از $0/1$ به $0/15$ درصد منجر به تغییر معنی‌دار در افزایش وزن نشد. در سطوح 4 و 6 درصد روغن سویا نیز افزایش پروبیوتیک از صفر به $1/0$ یا $0/15$ درصد منجر به بهبود معنی‌دار افزایش وزن گردید در حالی که افزایش سطح پروبیوتیک از $0/0$ به $0/15$ درصد منجر به کاهش افزایش وزن شد. در سطوح 2 و 4 روغن سویا افزایش سطح پروبیوتیک به $1/0$ و $0/15$ درصد منجر به کاهش معنی‌دار ضریب تبدیل خوراکی گردید در حالی که در بالاترین سطح روغن سویا، افزایش سطح استفاده از پروبیوتیک به $1/0$ درصد تغییر معنی‌داری در ضریب تبدیل خوراک ایجاد نکرد ولی در این سطح روغن سویا، افزایش پروبیوتیک از $0/1$ به $0/15$ منجر به کاهش معنی‌دار ضریب تبدیل خوراک گردید. در پایین‌ترین سطح روغن سویا (2 درصد)، افزایش سطح پروبیوتیک از صفر به $1/0$ درصد منجر به افزایش معنی‌دار مصرف خوراک شد ($P < 0/01$) (ولی افزایش آن از $0/1$ به $0/15$ درصد، افزایش معنی‌داری در مصرف خوراک ایجاد نکرد. در سطوح بالاتر روغن سویا (4 و 6 درصد)، افزایش سطح پروبیوتیک تأثیر معنی‌داری بر مصرف خوراک نداشت (اثر متقابل روغن سویا با پروبیوتیک، $P < 0/001$).

اگرچه اثرات هر دوی روغن سویا و پروبیوتیک ($P < 0.01$) و اثرات متقابل آنها بر تیتر پادتن تولید شده در مقابل واکسن گامبورو (در سن $28 \text{ روزگ} (P < 0.05)$) معنی دار بود و در همه سطوح روغن سویا، یک روند افزایشی در این متغیر با افزایش سطح پروبیوتیک مشاهده شد ولی تفاوت معنی داری بین تیتر آنتی بادی پرنزگان تیمارهای آزمایشی مشاهده نشد.

غاظت سرولوپلاسمین سرم در پایین ترین سطح روغن سویا، با افزایش سطح پروبیوتیک به $1/0$ به طور معنی داری کاهش یافت ($P < 0.01$) اما افزایش پرسوتیک از $1/0$ تا $1/15$ به معنی داری بر سرولوپلاسمین

تولیدکننده اسید لاکتیک منجر به القای آزاد سازی سیتوکین های پیش التهابی، TNF-Alpha و انترلوکین-6 در شرایط آزمایشگاهی شده است که نشانگر تحریک ایمنی غیر اختصاصی است (Miettinen و همکاران، ۱۹۹۶) Shoeib و همکاران (۱۹۹۷) افزایش اریتروسیت ها و لوکوسیت ها و نیز افزایش قابل توجه درصد لنفوسیت و مونوکلوسیت ها را با مکمل سازی پروبیوتیک پرونیفر به جیره در جوچه های گوشته مشاهده کردند. پروبیوتیک ها احتمالاً از طریق تحریک بافت های لنفاوی (Kabir و همکاران، ۲۰۰۴) و با تغییر جمعیت میکروبی دستگاه گوارش (Jin و همکاران، ۱۹۹۸) منجر به بهبود وضعیت ایمنی بدن می شوند.

با افزایش سطح پروبیوتیک در جیره، غلظت سروولوپلاسمین و نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون ۲۴ ساعت پس از تحریک سیستم ایمنی به وسیله ای واکسن گامبورو به طور معنی داری کاهش یافت که این کاهش می تواند به واسطه ای تولید یا رهاسازی سیتوکین های پیش التهابی بوده باشد. نسبت هتروفیل خون ۲۴ ساعت پس از واکسیناسیون در پرنده گان تغذیه شده با ۶ درصد روغن سویا به طور معنی داری کمتر از سطح ۲ و ۴ درصد بود. این نشان می دهد که سطوح بالای روغن سویا از افزایش نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون در جریان واکسیناسیون جلوگیری می کند. کاهش مصرف خوراک یکی از اثرات کاتابولیکی دیگر در طول تحریک سیستم ایمنی است.

پرنده گان تغذیه شده با ۶ درصد روغن سویا، مصرف خوراک بالاتری در مقایسه با سطوح پایین تر داشتند. این پدیده نشان می دهد که مصرف سطوح بالای روغن سویا می تواند از کاهش مصرف خوراک در طول تحریک سیستم ایمنی هنگام استفاده از روغن سویا یا اسید لینولئیک توسط سایر محققان گزارش شده است. Sijben و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که مصرف سطوح بالای اسید لینولئیک منجر به افزایش پاسخ پادتن در مقابل ذرات هموسیانین یا مایکوباکتریوم بوتیریکوم می شود (Sijben و همکاران، ۲۰۰۰). Parmentier و همکاران (۱۹۹۷) نیز افزایش پاسخ پادتن به SRBC را هنگام مصرف اسید لینولئیک (n-6) در جوچه های گوشته مشاهده کردند. استفاده توان از هر دوی روغن سویا (۶ درصد) و پروبیوتیک (۰/۱ یا ۰/۱۵ درصد) در آزمایش اخیر منجر به کاهش پروتئین التهابی (غلظت سروولوپلاسمین) و نسبت هتروفیل به لنفوسیت خون و بهبود مصرف خوراک ۲۴ ساعت پس از دومین واکسیناسیون علیه بیماری گامبورو و بهبود تیتر آنتی بادی تولید شده در برابر گامبورو در جوچه های گوشته می شود. بنابراین بر اساس نتایج این آزمایش می توان گفت که افزودن توانم پروبیوتیک و روغن سویا به جیره ای جوچه های گوشته منجر به بهبود عملکرد و ارتقای سیستم ایمنی می گردد.

نتیجه گیری

به طور کلی نتایج آزمایش اخیر نشان داد که استفاده از ۰/۱ درصد پروبیوتیک پریمالاک همراه با ۴ درصد روغن سویا بهترین تأثیر را بر عملکرد جوچه های گوشته دارد، ولی بهبود سیستم ایمنی در هنگام افزودن سطوح ۰/۱ یا ۰/۱۵ درصد پروبیوتیک به جیره همراه با سطوح بالاتر روغن سویا (۶ درصد) به دست می آید.

شده با ۱۰ درصد روغن سویا کمتر از جوچه های تغذیه شده با سطوح پایین تر از آن می باشد. Nitson و همکاران (۱۹۹۷) بهبود افزایش وزن را در جوچه های گوشته تغذیه شده با ۳ درصد روغن سویا در مقایسه با سطح صفر آن مشاهده کردند.علاوه Tabeidian و همکاران (۲۰۰۵) تغییری در افزایش وزن جوچه های گوشته با مصرف سطوح ۵ و ۲/۵ درصد روغن سویا مشاهده نکردند ولی سطح بالاتر آن (۷/۵ درصد) منجر به بدتر شدن افزایش وزن شد. بنابراین، عدم تاثیر افزودن سطوح بالای روغن سویا (۶ درصد) بر عملکرد در مقایسه با سطوح پایین تر (۴ درصد) در جوچه های گوشته باشد.

در تحقیق حاضر، افزودن پروبیوتیک منجر به کاهش غلظت سروولوپلاسمین و نسبت هتروفیل به لنفوسیت و افزایش تولید پادتن در مقابل واکسن گامبورو شد. به طور مشابه، افزایش تولید پادتن با استفاده از پروبیوتیک در سایر تحقیقات مشاهده شده است (Koenen و همکاران، ۲۰۰۴).

Panda و همکاران (۲۰۰۲) مشاهده کردند که چندین پروبیوتیک می توانند پاسخ ایمنی محافظتی کافی را برای تقویت مقاومت به باکتری های پاتوژن تحریک کنند. مطالعات آزمایشگاهی در حیوانات نشان داده است که بعضی از سویه های پروبیوتیک ها از قابل *B.lactic* و *L.rhamanus*, *L.acidophilus* قابل تحریک ماکروفازها و جمعیت نوتروفیل هستند (Mertin و Mertin, ۱۹۸۸). بعلاوه مشخص شده است که *L.casei* جمعیت لنفوسیت های T کمک کننده را در موش افزایش می دهد (Perdigon و همکاران, ۲۰۰۱). Kabir و همکاران (۲۰۰۴)، سطوح بالای روغن سویا با مصرف سرمه تولید پادتن را در جوچه های گوشته دریافت کننده ۲ میلی گرم پروبیوتیک پروتکسین در ۱۰ لیتر آب مشاهده کردند. پر دیگون و همکاران (۱۹۹۵)، افزایش تولید پادتن را در پاسخ پادگن SRBC با مصرف *L.casei* در موش گزارش نمودند. Panda و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که بعضی از پروبیوتیک ها با افزایش مقاومت در برابر پاتوژن های *Khaksefidi* میکروبی می توانند پاسخ ایمنی محافظتی را تحریک کنند. Choorchi و همکاران (۲۰۰۶)، با استفاده از ۵۰ میلی گرم پروبیوتیک با سیلوس سابتیلیس در کیلو گرم جیره، بهبود تولید پادتن در مقابل *Panda* و واکسن نیوکاسل را ۱۰ روز بعد از تزریق مشاهده کردند. همکاران (۲۰۰۰)، افزایش تولید پادتن ناشی از مصرف پروبیوتیک را به میکرووار گانیسم های پروبیوتیکی نسبت دادند که منجر به تجمع مواد معدنی ضروری در تحریک سلول های ایمنی برای تولید پادتن می شود. Nahashon و همکاران (۱۹۹۴) گزارش کردند که خوراندن محیط های کشت لاكتوباسیلوس به مرغ های تخم گذار منجر به افزایش فولیکول های لنفاوی پراکنده در اینثوم می شود و این باعث تحریک سیستم ایمنی موکوسی می شود که با تولید ایمونو گلوبولین A به محرك پادگن کمک می کند. باکتری های تولیدکننده اسید لاکتیک با افزایش فعالیت ماکروفازها باعث فعال شدن یک پاسخ ایمنی غیر اختصاصی می شود. مصرف دهانی *L.bulgaricus* و *L.casei* در موش شده است سازی ماکروفازها و *L.acidophilus* و *L.casei* و *Perdigon* (۱۹۸۶). چندین سویه های باکتری های زنده

جدول ۱- ترکیب و میزان مواد مغذی جیره‌های غذایی

جیره‌ی رشد (۲۲ تا ۴۲ روزگی)			جیره‌ی آغازین (۷ تا ۲۱ روزگی)			گروه‌های آزمایشی
۴۸/۱۸	۵۴/۴	۶۱/۴۳	۴۴/۳	۵۰/۵	۵۷/۶	ذرت
۲۷/۵	۲۶/۸	۲۷/۴۷	۲۶/۳۲	۲۵/۵	۳۶/۳	کنجاله‌ی سویا
۱۲/۵	۱۱/۲۵	۵/۵۴	۷/۱۲	۶/۱	-	سبوس گندم
۶	۴	۲	۶	۴	۲	روغن سویا
۲/۳۴	-	-	۲/۳۴	-	-	اینتر (ماسه)
۱/۵۷	۱/۵۷	۱/۵۷	۱/۲۶	۱/۲۹	۱/۳۳	سنگ آهک
۰/۹۷۴	۰/۹۷۲	۰/۹۹	۱/۴۲	۱/۴۱۵	۱/۵	دی کلسیم فسفات
۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	مکمل ویتامینی و معدنی
۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۲	۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۴۵	نمک طعام
۰/۲	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۲۸	۰/۲۵	۰/۲۷	دی ال-متیونین
۰/۰۲۲	۰/۰۱۵	۰/۰۰۷۳	۰/۰۲۲	۰/۰۱۵	۰/۰۰۷۳	ویتامین E
۰/۰۱۵	۰/۰۱	۰/۰۰۵	۰/۰۱۵	۰/۰۱	۰/۰۰۵	آنتمی اکسیدان BHT

ترکیب شیمیابی جیره‌های غذایی

۲۹۲۵	۲۹۲۵	۲۹۲۵	۲۹۲۵	۲۹۲۵	۲۹۲۵	(انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری بر کیلوگرم)
۱۸/۲۸	۱۸/۲۸	۱۸/۲۸	۲۱	۲۱	۲۱	(پروتئین خام (درصد
۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۱۴	۰/۹۱۴	۰/۹۶	(کلسیم (درصد
۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۱۹	(سدیم (درصد
۲/۳۳	۲/۳۳	۲/۳۳	۲/۳۸	۲/۳۸	۲/۳۸	(اسید لینولئیک (درصد
۰/۳۲	۰/۲۲	۰/۳۲	۰/۴۱۲	۰/۴۱۲	۰/۴۳۴	(فسفر غیر فیتاته (درصد
۰/۷۹	۰/۷۸	۰/۷۸	۰/۹۴	۰/۹۴	۰/۹۴	(متیونین+سیستئین (درصد
۰/۹۴	۰/۹۳	۰/۹۳	۱/۱۳	۱/۱۲	۱/۱۳	(لیزین (درصد
۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۲	۰/۲۷	۰/۲۶	۰/۲۵	تریپتوفان

مکمل فوق در هر کیلوگرم حاوی ۱۰۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین A، ۸۲/۵ میکروگرم کوله کلسیفرونول، ۲۵ واحد بین‌المللی ویتامین E، ۸ میلی‌گرم ربوفلاوین، ۵۰ میلی‌گرم نیاسین، ۱۵ میلی‌گرم اسید پانتوتئنیک، ۱ میلی‌گرم اسید فولیک، ۱۵ میلی‌گرم اسید فولیک، ۱۵ میلی‌گرم ویتامین B۱۲، ۱۰۰۰ میکروگرم کولین کلراید، ۲/۵ میلی‌گرم بیوتین، ۱۰۰ میلی‌گرم اتوکسی کوئین، ۳/۳ میلی‌گرم منادیون دی سولفات، ۱ میلی‌گرم پیریدوکسین، ۱۵ میلی‌گرم منگنز، ۵۰ میلی‌گرم روی، ۱/۵ میلی‌گرم ید، ۳۰ میلی‌گرم آهن، ۶ میلی‌گرم مس، ۰/۲ میلی‌گرم سلنیوم بود.

جدول ۲- اثرات سطوح ۲، ۴ و ۶ درصد روغن سویا و صفر، ۰/۱۵ و ۰/۰ درصد پروبیوتیک بر مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل خوراک جوجه‌های گوشته‌ی در کل دوره‌ی آزمایش

ضریب تبدیل خوراکی	افزایش وزن (گرم)	مصرف خوراک (گرم)	پروبیوتیک (درصد)	روغن سویا (درصد)
۱/۸۶ ^a	۲۰۳۹/۵ ^e	۳۸۸۱/۵ ^{de}	صفر	۲
۱/۷۶ ^d	۲۱۸۷ ^{cd}	۳۸۴۴ ^f	۰/۱	۲
۱/۷۹ ^c	۲۱۶۴/۳ ^d	۳۸۶۴/۳ ^{ef}	۰/۱۵	۲
۱/۸۲ ^b	۲۱۸۶/۸ ^{cd}	۳۹۵۰/۳ ^a	صفر	۴
۱/۷۱ ^e	۲۲۸۵/۵ ^a	۳۹۲۲ ^{bc}	۰/۱	۴
۱/۷۷ ^d	۲۲۰۳/۳ ^b	۳۹۴۲ ^{ab}	۰/۱۵	۴
۱/۷۸ ^e	۲۲۰۳/۳ ^c	۳۹۱۹/۵ ^c	صفر	۶
۱/۷۱ ^e	۲۲۹۴/۸ ^a	۳۹۰۱/۸ ^{cd}	۰/۱	۶
۱/۷۵ ^d	۲۲۴۲/۵ ^b	۳۹۲۲/۳ ^{bc}	۰/۱۵	۶
اثر احتمال				
۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >		روغن سویا
۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >		پروبیوتیک
۰/۰۴۱	بی معنی	بی معنی		اثر متقابل

در هر ستون میانگین های با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی دار هستند ($P < 0.05$)

جدول ۳- اثرات سطوح مختلف روغن سویا و پروبیوتیک بر تیتر آنتی بادی (۲۸ روزگی)، غلظت سرولوپلاسمین (۲۴ ساعت پس از واکسیناسیون)، وزن نسبی طحال و بورس فابریسیوس جوجه های گوشته نر از واکسیناسیون، مصرف خوراک (۲۴ ساعت پس از واکسیناسیون)، وزن نسبی طحال و بورس فابریسیوس جوجه های گوشته نر

روغن سویا (درصد)	پروبیوتیک (درصد)	مصرف خوراک (گرم)	تیتر آنتی بادی در مقابل واکسن گامبیورو (جذب نوری)	غلظت سرولوپلاسمین (میلی گرم در لیتر)	نسبت هترفیل به لنفوسیت (درصد)	وزن طحال	وزن بورس فابریسیوس
روزنگاری	روزنگاری	روزنگاری	روزنگاری	روزنگاری	روزنگاری	روزنگاری	روزنگاری
۰/۲۵۷	۰/۲۴۸	۰/۱۳۷	۰/۱۱۳	۱۷/۷ ^a	۱۲/۶ ^a	۱۲۳۴	۴۲/۵ ^d
۰/۲۶۷	۰/۳۴۴	۰/۱۱۳	۰/۱۱۶	۱۴/۷ ^{ab}	۱۱/۸ ^b	۱۴۱۱	۵۶/۵ ^c
۰/۲۴۷	۰/۲۸۷	۰/۱۶۱	۰/۱۶۳	۱۲/۷ ^{bcd}	۱۱ ^{bc}	۱۴۲۳	۵۹/۵ ^{bc}
۰/۲۸۳	۰/۳۴	۰/۱۵	۰/۱۲۵	۱۳/۷ ^{bc}	۱۱/۷ ^{bc}	۱۴۸۶	۶۵ ^c
۰/۲۶۸	۰/۳۳۷	۰/۱۴	۰/۱۳۵	۱۱/۸ ^{bcde}	۱۰/۷ ^c	۱۵۰۰	۷۵/۲۵ ^{abc}
۰/۲۷۴	۰/۳۴	۰/۱۳۷	۰/۱۴۸	۱۲ ^{cde}	۱۰/۳ ^c	۱۴۹۸	۸۱/۵ ^{abc}
۰/۳۳۷	۰/۲۹۷	۰/۱۴۷	۰/۱۱۱	۱۰/۲ ^{cde}	۱۰ ^d	۱۸۳۴	۸۲/۲۵ ^{ab}
۰/۱۹۷	۰/۳۱	۰/۱۲۷	۰/۱۱۸	۹/۳ ^e	۹/۸ ^{de}	۱۸۸۸	۸۸ ^a
۰/۲۱	۰/۳۳	۰/۱۵۷	۰/۱۲۹	۱۰/۴ ^{cde}	۹/۷ ^e	۱۹۱۵	۸۸/۲۵ ^{ab}
اثر احتمال							
روغن سویا							
پی معنی	پی معنی	پی معنی	پی معنی	۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >
پروبیوتیک							
پی معنی	پی معنی	۰/۰۰۷	پی معنی	۰/۰۱۸ >	۰/۰۲۹ >	۰/۰۰۱ >	۰/۰۰۱ >
اثر متقابل							
پژوهش و سازندگی							

در هر ستون میانگین های با حروف متفاوت دارای اختلاف معنی دار هستند ($P < 0.05$)

Avian Disease. 27: 927-979.

- 10- Jin, L. Z., Ho, Y. W., Abdullah, N and Jalaludin, S. (1997) Probiotics in poultry: modes of action. *World's Poultry Science Journal.* 53: 351- 368.
- 11- Jin, L. Z, Ho, Y. W., Abdullah, N. and Jalaludin, S. (1998) Growth performance, intestinal microbial population, and serum cholesterol of broilers fed diets containing Lactobacillus culture. *Poultry Science.* 77:1259-1265.
- 12- Johnston, P. V. (1988) *Lipid modulation of immune responses.* Pages 37-86, in Nutrition and Immunology, R. K.
- 13- Kabir, S.M.L., Rahman, M. M., Rahman, M. B and Ahmed, S.U. (2004) The dynamics of probiotics on growth performance and immune response in broilers. *International Journal of Poultry Science.* 3: 361- 364.
- 14- Khaksefidi, A. and Ghoorchi, T. (2006) Effect of probiotic on performance and immunocompetence in broiler chickens. *Journal of Poultry Science.* 43: 296-300.
- 15- Kinsella, J. E., Lokesh, B., Broughton, S. and Whelan, J. (1990) *Dietary polyunsaturated fatty acids and eicosanoids; potential effects on the modulation of inflammatory and immune cells, An overview.* *Nutrition.* 6: 24-44.
- 16- Koenen, M. E., Kramer, J., Van Der Hulst, R., Heres, L., Jeurissen, S. H. and Boersma, W. J. (2004) Immunomodulatory effects of multistain probiotics (ProtexinTM) on broiler chicken vaccinated against avian influenza virus (H9). *British Poultry Science.* 45: 355-366.
- 17- Leeson, S. and Summers, J. D. (2001) *Scoot's Nutrition of the Chicken.* University Book. Guelph, Canada.
- 18- Mertin, J. and Mertin, L. A. (1988) Modulation of *in vivo* immune responses following changes in the intake of essential fatty acids. *Progress in Alergy.* 44: 172-206.
- 19- Miettinen, M., Vuopio-Varkila, J. and Varkila, K. (1996) Production of human tumor necrosis factor alpha, interleukin-6, and interleukin-10 is induced by lactic acid bacteria. *Infect Immunology.* 64: 5403-5405.
- 20- Miller, L. L., Sigel, P. B. and Dunington, E.A. (1992) Inheritance of antibody response to sheep erythrocyte in lines of chickens divergently selected for fifty six-day body weight and their crosses. *Poultry Science.* 71: 47-52.
- 21- Mohan, B., Kadirvel, R., Natarajan, M. and Bhaskaran, M. (1996) Effect of probiotic supplementation on growth, nitrogen utilisation and serum cholestrol in broilers. *British Poultry Science.* 37: 395-401.
- 22- Nahashon, S.N, Nakae, H.S and Mirosh, L.W. (1994b) Performance of single comb white leghorn layers fed corn-

پاورقی ها

- 1- *Mycobacterium butyricum*
- 2- *Lactobacillus reuteri*
- 3- *Lactobacillus rhamnosus*
- 4- *Mycobacterium butyricum*
- 5- *Lactobacillus reuteri*
- 6- *Lactobacillus rhamnosus*
- 7- *Bacillus subtilis C-3102*
- 8- *Bacillus coagulans*
- 9- *Peyer plaques*
- 10- *L. Bulgaricus*
- 11- Pronifer

منابع مورد استفاده

- 1- Ali, M.L., Miah, A.G. Salma U. and Chowdhury. R.P. (2001) Effect of soybean oil on finisher period of broiler at hot weather in Bangladesh. *Journal of Biological Science.* 8: 714-716.
- 2- Betz, M. and Fox, B. S. (1991) Prostaglandin E2 inhibits production of Th1 lymphokines but not of Th2 lymphokines. *Journal of Immunology.* 146: 108-113.
- 3- Cavazzoni, V., Adami, A and Castrovilli, C.(1998) Performance of chickens supplemented with *Bacillus coagulans* as probiotic. *British Poultry Science.* 39: 526-529.
- 4- Craig-Smith, M. C., Faircloth, S. A. and Weete, J. D. (1987) Modulation of avian lung eicosanoids by dietary omega-3 fatty acids. *Journal of Nutrition.* 117:1197–1206.
- 5- Cross, M. L. (2002) Microbes versus microbes: immune signals generated by probiotic lactobacilli and their role in protection against microbial pathogens. *FEMS Immunology and medical microbiology.* 34: 245-253.
- 6- Dunham, H.J., Wiliams, C., Edens, F.W., Casas, I. A. and Dobrogosz, W.J.(1993)*Lactobacillus reuteri* immunomodulation of stressor associated diseases in newly hatched chickens and turkeys. *Poultry Science.* 72 (S 2): 103.
- 7- Friend, J. V., Lock, S. O., Gurr, M. I. and Parish, W. E. (1980) Effect of different dietary lipids on the immune responses of Hartly strain guinea pigs. *International Archives of Allergy and Applied Immunology.* 62: 292-301.
- 8- Fritts, C.A., Kersey, J.H., Motl, M.A., Kroger, E.C, Yan, F., Si, J., Jiang, Q., Compos, M.M., Waldroup, A.L. and Waldroup, P.W. (2000) *Bacillus subtilis C-3102,* (calsporin) improves live performance and microbiological status of broiler chicken. *Journal of Applied Poultry Research.* 9: 149-155.
- 9- Grass, W.B. and Siegel, H. S. (1983) Evaluation of the heterophile/lymphocyte ratio as a measure of stress in chickens.

- Microbiology.* 2: 27-4.
- 32- Perdigon, G., Alvarez, S., Rachid, M., Agüero, G. and Gobatto, N. (1995) Immune system stimulation by probiotics. *Journal of Dairy Science.* 78: 1597-1606.
- 33- Phipps, R., Stein, P., S. H. and Roper, R. L. (1991) A new view of prostaglandin E regulation of the immune response. *Immunology Today.* 12:349-352.
- 34- SAS Institute. (2002) *SAS Users Guide: Statistics.* SAS Institute Inc., Cary, NC.
- 35- Shoeib, H. K., Sayed, A. N., Sotohy, S. A., Abdel Ghaffar, S. K. (1997) Response of broiler chicks to probiotic (pronifer) supplementation. *Assiut Veterinary Medical Journal.* 36: 103-116.
- 36- Sijben, J.W.C., de Groot, H., Nieuwland, M.G.B., Schrama, J. W. and Parmentier, H. K. (2000) Dietary linoleic acid divergently affects immune responsiveness of growing layer hens. *Poultry Science.* 79:1106-1115
- 37- Suderman, F.W. Jr., and Nomoto, S. (1970) Measurement of human serum ceroloplasmin by its p-phenylenediamine oxidase activity. *Clinical Chemistry.* 16: 903-910.
- 38- Tabaeidian, A., Sadeghi, G. H. and Pourreza, J. (2005) Effect of dietary protein levels and soybean oil supplementation on broiler performance. *International Journal of Poultry Science.* 4: 799-803.
- 39- Wang, Y.W., Field, C.J. and Sim, J. S. (2000) Dietary polyunsaturated fatty acids alter lymphocyte subset proportion and proliferation, serum immunoglobulin G concentration, and immune tissue development in chicks. *Poultry Science.* 79: 1741-1748.
- 40- Yeo, J. and Kim, K. (1997) Effect of feeding diets containing an antibiotic, a probiotic, or yucca extraction on growth and intestinal urease activity in broiler chicks. *Poultry Science.* 76: 381-385.
- 41- Zulkifli I, Abdullah N, Mohd Azrin N and Ho YW. (2000) Growth performance and immune response of two commercial broiler strains fed diet containing lactobacillus cultures and oxytetracycline under heat stress condition. *British Poultry Science.* 41: 593-597.
- soybean meal and barley-corn-soybean meal diets supplemented with a direct-fed microbial. *Poultry Science.* 73: 1712-1723.
- 23- Nisbet, D.J., Corrier, D. E., Scanlan, C.M., Ghollister, A., Beier, R. C. and Deloach, J. R. (1993) Effect of a defined continuous flowderived bacterial culture and dietary lactose on salmonella colonization in broiler chickens. *Avian Disease.* 37: 1017-1025.
- 24- Nitsan, Z., Dvorin, A., Zoref, Z. and Mokady, S. (1997) Effect of added soybean oil and dietary energy on metabolizable and net energy of broiler diets. *British Poultry Science.* 38: 101-106.
- 25- Panda, A. K., Reddy, M. R., Rao, S.V.R., Raju, M.V.L.N and Sita Sharma, R. (2006) Dietary supplementation of *Lactobacillus sporogenes* on performance and serum biochemo-lipid profile of broiler chickens. *Journal of Poultry Science.* 43: 235-240.
- 26- Panda, A.K., Reddy, M.R., Rao, S.V.R., Raju, M.V.L.N. and Praharaj, N.K. (2000) Growth, carcass characteristics, immunocompetence and response to *Escherichia coli* of broilers fed diets with various levels of probiotic. *Archiv-fur-Geflugekunde.* 64: 152-156.
- 27- Parmentier, H. K., Nieuwland, M. G. B., Barwegen, M. W., Kwakkel, R. P. and Schrama, J. W. (1997) Dietary unsaturated fatty acids affect antibody responses and growth of chicken divergently selected for humoral responses to sheep red blood cells. *Poultry Science.* 76:1164-1171.
- 28- Pascual, M., Hugas, M., Badiola, J.I., Monfort, J.M., Garriga, M. (1999) *Lactobacillus salivarius* CTC2197 prevents *Salmonella enteritidis* colonization in chickens. *Applied and Environmental Microbiology.* 65: 4981-4986.
- 29- Perdigon, G., Macias, N., Alvarez, S., Oliver, G., Ruiz Holgado A. A. (1998) Systemic augmentation of the immune response in mice by feeding fermented milks with *Lactobacillus casei* and *Lactobacillus acidophilus*. *Immunology.* 63: 17-23.
- 30- Perdigon, G., Macias, N., Alvarez, S., Oliver, G., Ruiz Holgado, A. A. (1986) Effect of orally administered lactobacilli on macrophage activation in mice. *Infect Immunology.* 53: 404-410.
- 31- Perdigon, G., Fuller, R. and Raya, R. (2001) Lactic acid bacteria and their effect on the immune system. *Intestinal*